

РЕШЕНИЕ

№ 4864

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав,** в публично заседание на 13.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арnaudова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1998** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба с вх. № ЖП 104 от 08.02.2013 г. в Столично управление „Социално осигуряване“ (С.) и вх. № 5248 от 25.02.2013 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ), подадена от Д. Д. С. срещу решение № РО-28 от 17.01.2013 г. издадено от директора на С..

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на процесното решение. Оспорващият сочи, че при подаване на документи за отпускане на пенсия на 12.02.2003 г. е декларирал стаж в УП-1 от 27 години и 2 месеца. Признати са му 21 години и 8 месеца. Самоосигурителния стаж му е зачетен на 18.11.2005 г. Излага, че след като стажът е деклариран от него той не е извършил нарушение липсва законово основание пенсията му да бъде изменяна и да му бъде налагана санкция със задна дата. Моли съда да отмени обжалваното решение.

Ответникът – Директорът на Столично управление „Социално осигуряване“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли да бъде оставено в сила обжалваното решение, по съображения изложени в представено от него писмено становище.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С обжалваното в настоящето производство решение директорът на СУСУ е оставил без разглеждане жалба вх. № ЖП-1023 от 17.12.2012 г. в С. подадена от Д. Д. С., в

частта относно обжалването на разпореждане № [ЕГН] от 15.06.2005 г., решение № 766 от 18.11.2005 г. и разпореждане № [ЕГН] от 16.12.2005 г. като недопустима. Оставил е жалбата без уважение жалбата в частта ѝ относно искането за прилагане на погасителна давност относно надвзетата от жалбоподателя сума от лична пенсия за инвалидност и общо заболяване като неоснователна.

Видно от данните по делото с разпореждане № [ЕГН] от 15.06.2005 г. на ръководител ПО е постановено изменение на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване (ИОЗ) на С., поради включване на непредставен при пенсионирането осигурителен стаж и осигурителен доход за периода от 01.01. 1997 г. до 31.12.1998 г. Преизчислена е личната му пенсия за ИОЗ в от датата на нейното отпускане – 12.02.2003 г. Постановено е надвзетата пенсия да се събере от лицето на основание чл. 114, ал. 1 от КСО. С разпореждане № [ЕГН]/3 от 15.07.2005 г. на ръководител ПО, на основание чл. 98, ал. 2 и чл. 114, ал. 1 от КСО надвзетата сума е определена като размер и период.

С решение № 766 от 18.11.2005 г. на Главния директор на С., е оставена без уважение жалбата на С. срещу пункт първи на разпореждането от 15.06.2005 г. Отменен е пункт последен от него, като неправилен и е постановено надвзетата пенсия за периода от 12.02.2003 г. до 19.11.2004 г. да се събере ведно със законната лихва, а надвзетата пенсия за времето след 19.11.2004 г. да не се събира от лицето на основание чл. 114, ал. 2 от КСО и е отменено разпореждане № [ЕГН]/3 от 15.07.2005 г. на ръководител ПО, с което надвзетата сума е определена по размер и период.

С разпореждане № [ЕГН]/3 от 16.12.2005 г. на ръководител ПО, на основание чл. 114, ал. 1 от КСО е разпоредено лицето да възстанови неправилно изплатената му сума от пенсия за ИОЗ в размер на общо 94,04 лв., от които 66, 59 лв. главница за периода от 12.02.2003 г. до 18.11.2004 г. и лихва в размер на 27,45 лв. за периода от 14.11.2003 г. до 16.12.2005 г. (датата на разпореждането). Разпореждането е връчено на С. на 30.12.2005 г.

С жалба вх. № 1 от 03.01.2006 г. Д. Д. С. е обжалвал разпорежданията от 15.06.2005 г., 15.07.2005 г. и 16.12.2005 г. и решение № 766 от 18.11.2005 г. С решение от 20.04.2011 г. постановено по а.х. дело № 552 по описа за 2006 г. на Софийски градски съд (СГС), III „г“ състав, Административно отделение, жалбата на Д. С. срещу решение № 766 от 18.11.2005 г. на Главния директор на С. е отхвърлена като неоснователна. Решението е влязло в сила на 25.10.2011 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство е подадена в предвидения в чл. 118, ал. 1 от КСО преклузивен 14 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден компетентен орган и в предписаната от закона форма. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Правилно с обжалваното в настоящето производство решение е прието, че жалбата на Д. Д. С. в частта относно обжалването на разпореждане № [ЕГН] от 15.06.2005 г. на ръководител ПО и решение № 766 от 18.11.2005 г. на главния директор на С. е

недопустима, поради наличие на влязло в сила съдебно решение. Видно от данните по делото решение № 766 от 18.11.2005 г. на главния директор на С., с което е частично потвърдено разпореждане № [ЕГН] от 15.06.2005 г. на ръководител ПО и е отменено разпореждане № [ЕГН]/3 от 15.07.2005 г. на ръководител ПО е обжалвано от лицето и по него е постановено влязло в сила съдебно решение от 20.04.2011 г. по а.х. дело № 552 по описа за 2006 г. на СГС, III „г“ състав, Административно отделение, с което жалбата на Д. С. е отхвърлена като неоснователна. Съгласно нормата на чл. 299, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) вр. с чл. 144 от АПК спор, разрешен с влязло в сила решение, не може да бъде пререшаван освен в случаите, когато законът разпорежда друго. Предвид посоченото недопустимо е повторното обжалване на разпореждане № [ЕГН] от 15.06.2005 г. на ръководител ПО и на решение № 766 от 18.11.2005 г. на главния директор на С., както по административен, така и по съдебен ред.

Правилно с решението е прието, че жалбата на С. е недопустима и в частта ѝ срещу разпореждане № [ЕГН] от 16.12.2005 г. на ръководител на ПО. Съгласно нормата на чл. 117, ал. 2 от КСО разпорежданията за пенсии се обжалват в тримесечен срок от получаването им. Видно от данните по делото (известие за доставяне ПС 1111 № [ЕГН]) С. е получил посоченото разпореждане на 30.12.2005 г. Същото не е било обжалвано от него по административен ред в предвидения в чл. 117, ал. 2 от КСО срок, което административно обжалване се явява задължителна предпоставка за обжалване на разпореждането по съдебен ред. Поради това разпореждане № [ЕГН] от 16.12.2005 г. на ръководител ПО е влязло в сила на 31.03.2006 г. Предвид изложеното, като е приел, че жалбата на С. срещу разпореждане № [ЕГН] от 16.12.2005 г. на ръководител ПО е просрочена и като такава - недопустима и я е оставил без разглеждане, директорът на С. е постановил законосъобразен акт.

Съображенията изложени в жалбата на С. пред АССГ касаят законосъобразността на разпореждане № [ЕГН] от 15.06.2005 г. на ръководител ПО, решение № 766 от 18.11.2005 г. на главния директор на С. и разпореждане № [ЕГН] от 16.12.2005 г. на ръководител ПО по същество, поради което не следва да бъдат обсъждани. Решението, с което жалбата на лицето срещу посочените актове е оставена без разглеждане е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Неправилно с решението е прието, обаче, че е неоснователно искането на Д. С. направено на 17.12.2012 г. за прилагане на погасителна давност досежно надвзета от него сума за периода 12.02.2003 г. – 18.11.2004 г.

За да постанови решението си административният орган неправилно е приел, че разпореждането за установяване на вземането е влязло в сила на 25.10.2011 г., когато е влязло в законна сила съдебното решение, потвърждаващо решение № 766 от 18.11.2005 г. на главния директор на С.. С решение № 766 от 18.11.2005 г. на главния директор на С. е отменен пункт последен от разпореждане № [ЕГН] от 15.06.2005 г. на ръководителя на ПО като неправилен и е постановено надвзетата пенсия за периода от 12.02.2003 г. до 19.11.2004 г. да се събере ведно със законната лихва, а надвзетата пенсия за времето след 19.11.2004 г. да не се събира от лицето на основание чл. 114, ал. 2 от КСО. Отменено е и разпореждане № [ЕГН]/3 от 15.07.2005 г. на ръководител ПО, с което надвзетата сума за първи път (но неправилно) е била определена по размер и период. Въз основа на това решение на главния директор на С. е издадено ново разпореждане № [ЕГН]/3 от 16.12.2005 г. на ръководител ПО, с което е определена конкретната надвзета сума от лицето. С него е разпоредено С. да

възстанови неправилно изплатената му сума от пенсия за ИОЗ в размер на общо 94,04 лв., от които 66, 59 лв. главница за периода от 12.02.2003 г. до 18.11.2004 г. и лихва в размер на 27,45 лв. за периода от 14.11.2003 г. до 16.12.2005 г. Именно с това разпореждане са установени конкретните размери на вземането на Н., което подлежи на възстановяване от С.. Същото е издадено в изпълнение на чл. 114, ал. 3 от КСО, съгласно която норма за възстановяване на сумите по ал. 1 и 2 от КСО от съответното длъжностно лице се издава разпореждане, което подлежи на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването му. Разпореждането е връчено на С. на 30.12.2005 г. То не е обжалвано от него по административен ред и е влязло в сила на 31.03.2006 г. Предвид посоченото към момента на направеното от С. възражение за изтекла погасителна давност – 14.12.2012 г. е изтекъл петгодишният давностен срок по чл. 115, ал. 1 от КСО, независимо от факта, че същият е бил прекъснат с влизането в сила на разпореждането за установяването на вземането. След като са изминали повече от пет години от постановяването на разпореждането по чл. 114, ал. 1 от КСО - за възстановяване на неправилно изплатените суми за пенсия на С. и не е започнало погасяване на задължението (не са наложени обезпечителни мерки и не са предприети действия за принудителното му събиране), вземането на НОИ за неправилно изплатена надвзета пенсия се явява погасено по давност. Цялото задължение на С., установено с разпореждане № [ЕГН]/3 от 16.12.2005 г. на ръководител ПО следва да се заличи съгласно законовата разпоредбата на чл. 115 от КСО. Предвид посоченото решението, в частта, с която жалбата на С. относно искането му за прилагане на погасителна давност е оставена без уважение следва да бъде отменено, като издадено в нарушение на материалния закон и преписката следва да бъде върната на административния орган – за ново произнасяне по жалбата на С. в посочената част и заличаване на вземането, при спазване на дадените с настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 42-ри състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Д. С. решение № РО-28 от 17.01.2013 г. издадено от директора на Столично управление “Социално осигуряване”, в частта, с която е оставена без уважение негова жалба № ЖП-1023 от 17.12.2012 г. в частта ѝ относно искането за прилагане на погасителна давност относно надвзетата от жалбоподателя сума от лична пенсия за ИОЗ.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган – директора на Столично управление “Социално осигуряване” за ново произнасяне по жалба вх. № ЖП-1023 от 17.12.2012 г. подадена от Д. Д. С., в частта по направеното с нея искане за прилагане на погасителна давност относно надвзетата от жалбоподателя сума от лична пенсия за ИОЗ, при съобразяване на дадените в настоящето решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба подадена от Д. Д. С. срещу решение № РО-28 от 17.01.2013 г. издадено от директора на Столично управление “Социално осигуряване”, в останалата част, като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за

изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: